

هدف شماره ی ۱۳ : اقدامات در رابطه با اقلیم

میبایست انتشار پسماند و گاز های گلخانه ای به تقریبا نصف این میزان تا سال ۲۰۳۰ کاهش یابد. این بدان معنا است که از این لحظه تا سال ۲۰۳۰ هفت سال زمان باقیست. اما به شکلی نا امید کننده از مسیری که به تحقق این هدف می انجامد فاصله گرفته ایم.

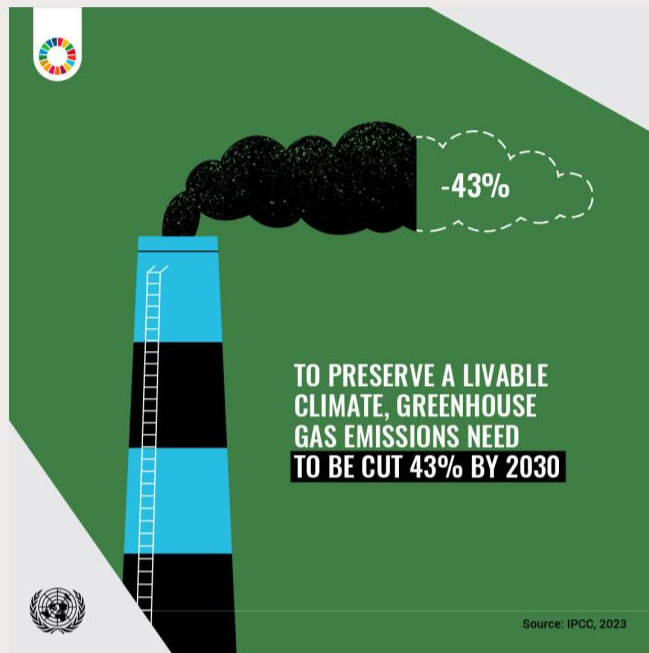
اقدامات فوری و متحول کننده فرای برنامه ها و وعده های شفاهی ضروریست. این امر مستلزم آن است که مصمم تر تلاش کنیم تا تمام اقتصاد را تحت پوشش قرار دهیم و در جهت توسعه ی اقلیمی پایدار گام برداریم در حالی که نقشه راه روشنی برای دستیابی به این مهم طرح ریزی می کنیم. اقدام فوری برای جلوگیری از پیامد های ویرانگر تغییرات اقلیم و تضمین چشم اندازی پایا برای نسل های آینده لازم است.

هم اکنون اقدام کنید

بحران تغییرات اقلیم به قوت خود باقی است چرا که جامعه ی جهانی از تعهد کامل که مستلزم معکوس کردن این روند است سر باز می زند. سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹ گرم ترین دهه ایست که تا کنون به ثبت رسیده و با خود آتش سوزی های عظیم، طوفان، خشکسالی، سیل و دیگر بلایای اقلیمی را در تمامی قاره ها به همراه داشته است.

تغییر اقلیم اقتصاد ملی را مختل کرده و زندگی و معاش افراد به خصوص قشر آسیب پذیر را تحت شعاع قرار می دهد.

در فاصله ی سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ مناطق آسیب پذیر که محل زندگی سه میلیارد و سیصد تا سه میلیارد و ششصد میلیون نفر بوده اند نرخ مرگ و میر ۱۵ برابری در نتیجه ی سیل، خشکسالی و طوفان را در قیاس با مناطق با ریسک آسیب پذیری کم تجربه کرده اند.

هر شخص از هر کشور و قاره ای به شکل های مختلف تحت تاثیر تغییرات اقلیمی قرار می گیرد. فاجعه ی اقلیمی به شکل ناگهانی در شرف وقوع است این در حالی است که ما برای این موضوع آمادگی لازم را نداریم.

تغییرات آب و هوا در نتیجه ی فعالیت انسان ها ایجاد می شود و زندگی موجودات را بر روی کره ی زمین تهدید می کند. با افزایش انتشار گازهای گلخانه ای، تغییرات اقلیمی با سرعتی فرای انتظار قابل مشاهده است. تاثیر این تغییرات می تواند ویرانگر باشد و تغییرات شدید در الگوی آب و هوا و سطوح در حال افزایش آب ها را به دنبال داشته باشد.

اگر این معضل بدون رسیدگی باقی بماند، تغییرات اقلیمی، بسیاری از پیشرفت ها در طول سالیان گذشته را ناکام خواهد گذاشت. همچنین این امر به مهاجرت خیل جمعیت می انجامد که به عدم ثبات و وقوع جنگ ها منتهی خواهد شد. به منظور محدود کردن افزایش دمای جهانی به ۱.۵ درجه سانتیگراد بالاتر از سطح پیش از انقلاب صنعتی،

آیا به اندازه کافی برای مقابله با تغییر اقلیم سرمایه گذاری می شود؟

گزارش های سازمان UNFC به بودجه‌ی اختصاص داده شده به اقلیم جهانی با میانگین سالانه ۸۰۳ میلیارد دلار در سالهای ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ اشاره دارد که افزایش ۱۲ درصدی این رقم را نسبت به سالهای گذشته نشان می دهد. اگر چه هنوز این میزان در محدود کردن گرمای جهانی ناکام بوده است. هم چنین در سال ۲۰۲۰ جریان های مربوط به سوخت های فسیلی نیز به افزایش سرمایه گذاری ها بر روی اقلیم در جهت کاهش تغییرات اقلیم و سازگاری آن دامن زده است.

در سال ۲۰۱۹ دست کم ۱۲۰ کشور از ۱۵۳ کشور در حال توسعه فعالیت هایی را به منظور تنظیم و اجرا سازی برنامه ی ملی ارتقای سازگاری و مقاومت اقلیم به اجرا رساندند و منجر به افزایش ۲۹ کشور دیگر به آمار سال گذشته شد. لازم به ذکر است که پیشرفت در تحقق اهداف هم سو با کاهش خطر بلایا، در سال ۲۰۲۰ کاهش داشته است.

چه کاری از دست ما ساخته است؟

ما به عنوان یک شهروند کارهای بسیاری را در این راستا می توانیم انجام دهیم. برای یافتن راهکار هایی در تحقق این هدف

از سایت روبه رو دیدن فرمایید: www.un.org/en/actnow

برای مطالعه در مورد اقدامات صورت گرفته توسط سازمان ملل

در مورد تغییرات اقلیمی از سایت زیر دیدن فرمایید:

un.org/climate_change

برای مطالعه بیشتر در زمینه ی هدف شماره ی ۱۳ و دیگر

اهداف توسعه ی پایدار از سایت زیر دیدن فرمایید:

www.un.org/sustainabledevelopment/

Translated by: Farnoosh Farahi

چه روی خواهد داد اگر برای این مهم، اقدامی صورت نپذیرد؟

اگر این مسئله بدون تلاش در جهت برطرف شدن آن باقی بماند به افزایش دمای میانگین جهانی به بالای ۳ درجه ی سانتیگراد خواهد انجامید و به شکلی نامطلوب تمام زیست بوم ها را تحت تاثیر خود قرار خواهد داد. در حال حاضر ما شاهد تاثیر تغییرات اقلیمی در وخیم کردن سیل و بلایای طبیعی و تهدید هایی از جمله کمبود غذا و آب که به نزاع و درگیری می انجامد هستیم. منفعل بودن بهای بیشتری را نسبت به اقدام در این زمینه برای ما در پی خواهد داشت.

حل مسئله

برای هدف قرار دادن تغییرات اقلیمی لازم است تا در تمامی سطوح عزم خود را جزم کرده و همت گماریم. اقدامات بسیاری در سراسر جهان در شرف وقوع است، از جمله روند افزایشی سرمایه گذاری بر روی انرژی های تجدید پذیر. اما همچنان فعالیت های بیشتری در این زمینه نیاز است.

دولت ها در سراسر جهان به منظور حتمی نمودن محدودیت افزایش دمای جهانی به زیر ۲ درجه و حتی ۱.۵ درجه ی سانتیگراد می بایست انرژی، صنعت، حمل و نقل، غذا، کشاورزی و سیستم های جنگلداری خود را تغییر دهند. در دسامبر سال ۲۰۱۵ در سراسر دنیا دولت ها نخستین گام های موثر را با پیوستن به توافق پاریس برداشتند، توافقی که بر اساس آن تمامی کشور ها متعهد می شوند تا برای هدف قرار دادن تغییرات اقلیمی گام بردارند. اگر چه اقدامات بیشتری در جهت تحقق این منظور لازم است.

کسب و کار ها و سرمایه گذاران بایستی بر کاهش انتشار و ورود گازهای گلخانه ای به جو و محیط زیست تاکید کنند نه به دلیل درست بودن ماهیت آن بلکه به این دلیل که از نظر اقتصادی و تجاری نیز متمرثمر خواهد بود.

